

kun kunne være gode Love, og en god Lov bør naturligvis ikke standses. Og er der, som sagt, saadanne hemmelige Fjender, der ville søge et Paaskud til at modarbejde disse Love og maaske paa Skrømt ville paaberaabe sig Socialdemokraternes Modstand, vil jeg paa Forhaand afvæbne enhver saadan med den Erklæring, at Socialdemokratiet — hvad der til fulde fremgaar af de Udtalelser, der ere faldne fra de af mine ærede Partifæller, der have haft Ordet — ønsker, at disse Lovforslag maa blive fremmede, fordi de ville komme en stor Del af Underklassen til gode. Jeg haaber, at Lovene maa blive gennemførte i denne Samling, og at de ikke maa blive kobled sammen med andre Ting, med hvilke de i sig selv ingen Forbindelse have.

H. L. Jørgensen: Det var mig naturligvis en meget stor Glæde at erfare, at det ærede Medlem, der nu satte sig, saa omhyggeligt har gennemlæst de Bemærkninger, jeg gjorde forleden. Det ærede Medlem havde gjort en Mængde Notitser, men han har ikke paa et eneste Punkt afkræftet de Argumenter, jeg førte frem her. Vi kunne have Lov til at have forskellig Mening om, hvorledes Landbefolkningen ser paa denne Sag, og det have vi ikke nødig at diskutere. Jeg kan derfor ganske rolig forlade det ærede Medlem og rette nogle Bemærkninger til andre ærede Medlemmer.

Det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster (Valdemar Olsen) forlangte forleden Dag Ordet for en kort Bemærkning for at protestere mod en af mig gengiven Udtalelse af ham. Det ærede Medlem mente, at jeg havde lagt en fejl Betydning ind i hans Udtalelse. Jeg var imidlertid klar over, at jeg havde opfattet det ærede Medlem rigtigt, hvad Hovedindholdet angik, selv om jeg, da jeg nedskrev Udtalelsen efter Hukommelsen, ikke netop havde truffet den rette Ordlyd. Men heller ikke i den Henseende var mit Citat saa galt. Det ærede Medlem sagde: „Hvor Pengene skulle komme fra, mener jeg er et Spørgsmaal af anden Rang; det vigtigste er, at vi faa vedtaget disse Lønningslove og vedtaget dem allerede i denne Samling.“ Dette citerede jeg saaledes: „Hvor Pengene skulle komme fra, er af mindre Betydning. Det er blot om at gøre, at vi faa Lovene“. Det forekommer mig, at dette Citat ikke er saa afvigende hverken i Form eller i

Indhold, at der var Grund for det ærede Medlem til at protestere.

Det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov), der for øvrigt erklærede sig enig med mig i mangt og meget, mente, at naar jeg havde disse Betæneligheder ved disse Lovforslag, burde jeg have sagt til i Tide, før Kommissionen blev nedsat. Jeg vil spørge det ærede Medlem, hvorledes jeg skulde faa Lejlighed dertil. Hvis denne Sag havde ligget for til Behandling her i Tinget, kunde der muligvis have været nogen Grund til at rette Bebrejdelse mod mig i saa Henseende, men jeg ved ikke af, at det er almindeligt, at et Medlem, naar en Minister meddeler en Ting til Efterretning, staar op og siger: Nej, lad os bare blive fri for det. Jeg har aldrig bestridt Rigtigheden af, at man burde opnaa Ensartethed mellem vore Etater, men jeg har rigtignok aldrig tænkt, at det vilde medføre en saa vældig Forøgelse af Udgifterne, som disse Forslag vise.

Jeg har saa nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen) — det glæder mig at have den Fornøjelse at se det ærede Medlems milde Aasyn lige ved mig, saa jeg kan vedblive at vende mig hen mod Formandspladsen, medens jeg taler til det ærede Medlem. Det ærede Medlem begyndte forleden Dag sin Tale med at rette et heftigt Angreb paa mig, heftigere end jeg egentlig synes, det havde været nødvendigt, thi det ærede Medlem var dog i Hovedsagen enig med mig, nemlig deri, at det var uretfærdigt, at de mindre velstillede skulde være med til at betale til de mere velstillede. Det ærede Medlem mente, at i Henhold til den store Interesse, jeg har for de mindre velstillede — jeg maa for øvrigt benytte Lejligheden til at takke det ærede Medlem for den velfortjente, men maaske af ham mindre velmente Kompliment, han der gav mig —, skulde jeg være med til at forebygge, at vi faa nogen Takstforhøjelse eller Portoforhøjelse, og mente, at jeg skulde deltage i Forsøget paa at indvinde den forøgede Udgift ved en Forøgelse af Formue- og Indkomstkatten. Nu maa jeg sige til det ærede Medlem, at der foreligger jo ikke noget Forslag om en forøget Formue- og Indkomstskat, og jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Regering ikke vilde forelægge et saadant Forslag netop i det nævnte Øjemed. Men Faktum er, at det ærede Medlem ved, at de mindre velstillede skulde være med til at betale, det